

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/1662/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119383023
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119383023.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ZAPA beton SK s.r.o., IČO: 35 814 497, so sídlom Vajnorská 142, 830 00 Bratislava-Nové Mesto, zast.: AKMK, s.r.o., so sídlom Farská 30, 949 01 Nitra, IČO: 36 859 061, proti povinnému: LUCCASS s.r.o., so sídlom Teplého 13/A, 040 17 Košice, IČO: 36 210 501, o vymoženie sumy 41 314,28 EUR s príslušenstvom a trov exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1662/2019 zo dňa 11. novembra 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1662/2019 zo dňa 11. novembra 2019 zrušuje a vec vracia vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením sp. zn. 8Ek/1662/2019 zo dňa 11. novembra 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie oprávneného v sume 7,74 EUR podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietol.

2. Vychádzal zo zistenia, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 18.09.2019 domáhal od povinného vymoženiu 41 314,28 EUR s príslušenstvom, na základe exekučného titulu - Platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 28Up/688/2019 zo dňa 14.08.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06.09.2019. V návrhu na vykonanie exekúcie si oprávnený voči povinnému uplatnil aj nárok na náhradu trov exekučného konania v celkovej sume 638,96 EUR. Z odôvodnenia výšky trov vyplýva, že oprávnený si trovy právneho zastúpenia uplatňuje podľa ust. § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a to dvakrát jedna polovica úkonu právnej služby za úkony prevzaté a príprava právneho zastúpenia 319,48 EUR vrátane DPH (256,43 EUR + 9,80 EUR - režijný paušál 2019 + 20 % DPH) a podanie návrhu na vykonanie exekúcie 319,48 EUR vrátane DPH (256,43 EUR + 9,80 EUR - režijný paušál 2019 + 20 % DPH) t. j. celkom 638,96 EUR (pričom tarifná odmena je počítaná z hodnoty veci 43 831,70 EUR, ktorá pozostáva z istiny 41 314,28 EUR + náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40 EUR + trovy konania na súde, v ktorom bol vydaný exekučný titul 2 477,42 Eur). Súd skúmal predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, vrátane správnosti vyčíslenia v návrhu uplatnených trov exekúcie oprávneného. Ohľadom určenia tarifnej hodnoty, z ktorej sa vychádza pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny pri poskytovaní právnych služieb advokátom uviedol, že podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1965 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sú príslušenstvom pohľadávky úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhlášky pojednáva o tarifnej odmene len v súvislosti so samotnou výškou peňažného plnenia alebo cenou veci alebo práva. V tomto prípade sa cena príslušenstva zahrnie do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby, obdobne ako je to upravené pri súdnych poplatkoch v § 7 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Takto sa pri peňažných pohľadávkach do tarifnej hodnoty

započítajú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením len vtedy, ak sú ustálené a ku dňu vykonania úkonu právnej služby vyčíslené a samostatne uplatňované. Znamená to, že ich nemožno zahrnúť do základu na určenie výšky tarifnej hodnoty, ak je toto príslušenstvo uplatňované „do budúca“ (Vyhláška o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - Advokátska tarifa, komentár - Fiačan, Kerecman, Baricová, Hellenbart, Sedlačko a kolektív, 2015, str. 62). V tejto súvislosti potom poukázal na ustálenú judikatúru potvrdzujúcu právny názor, podľa ktorého ak príslušenstvo nie je samostatným predmetom konania, tak tarifnou hodnotou pre výpočet trov právneho zastúpenia je len istina (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.07.2012, sp. zn. 17Co/179/2012; rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.09.2013, sp. zn. 14Co/663/2013; rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2013, sp. zn. 7Co/34/2012; rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.04.2014, sp. zn. 4Cob/44/2014 a iné). Ďalej doplnil, že ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhlášky výslovne hovorí o hodnote pohľadávky, a nie aj o hodnote príslušenstva pohľadávky. Ak by základom pre výpočet odmeny mala byť aj hodnota príslušenstva, musel by to zákonodarcu výslovne uviesť v už spomínanom ustanovení § 10 ods. 2 Vyhlášky. Keďže sa tak nestalo, tarifnou hodnotou je len hodnota uplatnenej peňažnej pohľadávky (uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2013, sp. zn. 7Co/34/2012). Súd tiež poukázal na rozhodovacu prax Okresného súdu Banská Bystrica, kde súd dospel k rovnakým právnym názorom, ako sú vyjadrené v odôvodnení tohto rozhodnutia napr. sp. zn. 21Ek/69/2017 zo dňa 25. júla 2018, sp. zn. 31 Ek/959/2018 zo dňa 24. augusta 2018, sp. zn. 5Ek/77/2017 zo dňa 22. augusta 2018, sp. zn. 54Ek/261/2018 zo dňa 9. júla 2018, sp. zn. 43Ek/11/2017 zo dňa 31. októbra 2017, sp. zn. 47Ek/28/2017 zo dňa 30. októbra 2017, sp. zn. 48Ek/72/2017 zo dňa 26. októbra 2017, sp. zn. 27Ek/71/2017 zo dňa 29. septembra 2017, sp. zn. 59Ek/202/2017 zo dňa 14. februára 2018, sp. zn. 59Ek/88/2017 zo dňa 24. novembra 2017, sp. zn. 48Ek/232/2017 zo dňa 29. januára 2018, sp. zn. 11Ek/136/2019 zo dňa 23. mája 2019, sp. zn. 32Ek/1589/2019 zo dňa 23. októbra 2019, sp. zn. 35Ek/995/2019 zo dňa 16. júla 2019 atď. Oprávnený pri vyčíslení základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta (právneho zástupcu) vychádzal pri určení tarifnej hodnoty aj z príslušenstva pohľadávky, t. j. trov konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul (vrátane trov právneho zastúpenia) vo výške 2 477,42 EUR, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 Eur. Podľa názoru súdu je však možné za tarifnú hodnotu považovať len istinu vo výške 41 314,28 EUR. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty vo výške 41 314,28 EUR, trovy právneho zastúpenia za dva polovičné úkony právnej služby spolu s režijným paušálom za každý úkon právnej služby predstavujú sumu vo výške 631,22 EUR vrátane DPH (2 × 253,11 EUR + 2 × 9,80 EUR + 20 % DPH). Oprávnenému preto náhrada trov právneho zastúpenia prevyšujúca uvedenú sumu neprislúcha. Pokiaľ si oprávnený uplatnil náhradu trov exekúcie v sume spolu 638,96 EUR, je podľa záverov súdu tento nárok v časti sumy 7,74 EUR uplatnený v rozpore so zákonom.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený sťažnosť, v ktorej žiadal, aby sťažnostný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie v celom požadovanom rozsahu. Svoju sťažnosť oprávnený odôvodnil tým, že vyčíslenie trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní je v súlade s Vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky“). Vychádzať pri vyčíslení trov právneho zastúpenia len z istiny vo výške 41.314,28 EUR (teda v zmysle uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 11.11.2019) nie je podľa názoru oprávneného správne. Oprávnený pri vyčíslení trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vychádzal z tarifnej hodnoty, ktorá pozostáva z istiny, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a trov konania na súde, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Uvedený postup potvrdzuje aj ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky: „Ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.“ V danom prípade predstavuje začatie poskytovania právnej služby a prípravu zastúpenia v exekučnom konaní a následné podanie návrhu na vykonanie exekúcie. V tomto čase predstavovala tarifná hodnota celkovo sumu 43.831,70,- EUR (suma 43.831,70 EUR predstavuje výšku peňažného plnenia voči povinnému), ktorú oprávnený uvádza v návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 18.09.2019. Uvedený postup je podľa názoru oprávneného správny a logický aj v prípade, ak by napríklad istina už bola zaplatená a dôvodom na návrh na vykonanie exekúcie by bolo len zaplatenie trov konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul. V tom prípade by v zmysle právneho názoru napadnutého uznesenia tarifná hodnota predstavovala 0,- EUR.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa §245 CSP, v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

8. V zmysle § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

9. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného je dôvodná.

10. V zmysle § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

11. Podľa § 9 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. 10. novembra 2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

12. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

13. Podstata argumentácie sťažovateľa spočíva v jeho tvrdení, že základom tarifnej hodnoty je celý vymáhaný nárok v exekučnom konaní, teda nie len istina, ale aj jej judikované (pevnou sumou) príslušenstvo.

14. V posudzovanom prípade ako podklad pre výkon exekúcie bol súdu predložený platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn.: 28Up/688/2019, zo dňa 14.08.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06.09.2019. Konštatovaným rozhodnutím súd zaviazal povinného do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť oprávnenému istinu vo výške 41 314,28 EUR, úrok z omeškania 14,00% ročne zo sumy 41 314,28 EUR od 1.4.2019 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40,00 EUR (výrok I. platobného rozkazu). Vo výroku II. platobného rozkazu súd uložil povinnému povinnosť zaplatiť oprávnenému náhradu trov konania vo výške 2 477,42 EUR.

15. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal voči povinnému vymoženiu istiny 41314,28 EUR, úroku z omeškania v percentuálnej sadzbe 14 % ročne zo sumy 41314,28 EUR od 01.04.2019 do zaplatenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40 EUR a trov konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul (vrátane trov právneho zastúpenia) v sume 2477,42 EUR. Zároveň sa proti povinnému domáhal vymoženiu trov exekúcie pozostávajúcich aj z trov právneho zastúpenia vo výške 638,96 EUR. Pri výpočte trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní oprávnený vychádzal z tarifnej hodnoty veci 43831,70 Eur (priznané nároky: istina 41314,28 EUR + náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40 EUR + trovy konania na súde, v ktorom bol vydaný exekučný titul 2477,42 EUR). Hodnota jedného úkonu v exekučnom konaní podľa oprávneného predstavuje 256,43 EUR.

16. Preskúmaním § 9 ods. 1 vyhlášky možno dospieť k záveru, že tento právny predpis spája určenie základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta za poskytovanie právnych služieb s pojmom tarifná hodnota veci (alebo druhu veci, alebo práva). Tarifnú hodnotu veci (alebo druhu veci, alebo práva) potom v ust. § 10 ods. 2 definuje tak, že je ňou výška peňažného plnenia, alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby. Veta za bodkočiarkou stanovuje, že za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu. Je vykladaná tak, že za tarifnú hodnotu veci je možné považovať len hodnotu spornej pohľadávky bez príslušenstva. V súlade s ustálenou rozhodovacou praxou súdov v základnom súdnom konaní je právna otázka, či je základom na výpočet odmeny advokáta aj príslušenstvo uplatneného nároku alebo nie, ustáleným spôsobom posudzovaná tak, že príslušenstvo pohľadávky je základom na výpočet odmeny advokáta za poskytované právne služby len vtedy, ak je samostatným predmetom konania. V základnom súdnom konaní môže byť samostatným predmetom konania príslušenstvo pohľadávky iba v prípade, ak je istina pohľadávky ku ktorej sa viaže, už priznaná právoplatným súdnym rozhodnutím (ako nekapitalizované príslušenstvo) alebo ak je istina už aj uhradená (ako kapitalizované príslušenstvo). V prípade, ak je príslušenstvo v základnom súdnom konaní uplatňované spolu s neuhradenou istinou pohľadávky, o ktorej súd ešte iba rozhoduje (či je uplatnená odôvodnene alebo nie), potom je základom na výpočet odmeny advokáta iba istina pohľadávky, keďže nekapitalizované príslušenstvo k nej nemôže byť uplatňované ako samostatný predmet konania v čase, keď ešte nie je rozhodnuté o samotnej istine (môže byť uplatňované iba spolu s istinou, ktorej osud nasleduje). Tomuto záveru zodpovedá aj výklad súdu v napadnutom rozhodnutí, že „pri peňažných pohľadávkach sa do tarifnej hodnoty započítajú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením len vtedy, ak sú ustálené a ku dňu vykonania úkonu právnej služby vyčíslené a samostatne uplatňované. Znamená to, že ich nemožno zahrnúť do základu na určenie výšky tarifnej hodnoty, ak je toto príslušenstvo uplatňované „do budúca“ (Vyhláška o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - Advokátska tarifa, komentár - Fiačan, Kerecman, Baricová, Hellenbart, Sedlačko a kolektív, 2015, str. 62).“

17. V exekučnom konaní je na viac situácia odlišná v tom, že každý jeden súdom priznaný (judikovaný) nárok, vyplývajúci z vykonateľného exekučného titulu, je možné v exekučnom konaní uplatňovať samostatným návrhom na vykonanie exekúcie. Je tomu tak práve preto, že ide už o súdom judikované, teda nesporné nároky. Súd preto zdôrazňuje, že sa na ne nevzťahuje veta za bodkočiarkou v ust. § 10 ods. 2 vyhlášky. Je tomu tak preto, že predmetom exekučného konania už nie je principiálne spornosť či už právneho titulu, výšky alebo vlastníctva pohľadávky alebo spornosť vlastníctva veci či práva, ale jeho predmetom je nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), ktorým o spornosti či už právneho titulu, výšky alebo vlastníctva pohľadávky, prípadne o spornosti vlastníctva veci či práva už bolo právoplatne rozhodnuté. Inými slovami, o spore účastníkov exekučného konania (oprávneného a povinného z exekúcie) bolo už právoplatne rozhodnuté vo veci samej, a to exekučným titulom, ktorý je podkladom pre výkon exekúcie. Medzi účastníkmi exekučného konania už nie je sporné, aké práva prináležia oprávnenému resp. aké záväzky má voči nemu povinný, preto ani predmet exekučného konania nie je možné stotožňovať s predmetom a s hodnotou sporového konania, ktorého výsledok v podobe rozhodnutia súdu je podkladom pre nútený výkon takéhoto rozhodnutia. Je nutné zdôrazniť, že exekučné konanie je po predchádzajúcom nachádzacom konaní ďalším samostatným konaním. Je dispozíciným právom oprávneného, ktorý zo súdom priznaných nárokov si uplatní v exekučnom konaní, či iba jeden z nich, alebo všetky a či splnomocní advokáta na konanie o vymoženie plnenia z exekučného titulu ako celku, alebo iba niektorej jeho časti. Sťažnostný súd ďalej dopĺňa svoje úvahy o konštatovaní, že z jednotlivých ustanovení Exekučného poriadku (napr. § 37 ods. 1, §38 ods. 2, §39 ods. 1, § 48 ods. 3 písm. g/) ako aj z dôvodovej správy k nemu vyplýva, že vychádza z pojmu „vymáhaný nárok“. Nárok, ktorý je vymáhaný v exekučnom konaní, môže byť buď nárokom na peňažné plnenie alebo nárokom na

nepeňažné plnenie. Nárok na peňažné plnenie sa v zmysle § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku rozdeľuje na istinu, opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvnú pokutu a trovy exekúcie oprávneného. Vymáhaný peňažný nárok je preto širším pojmom ako istina. Súd preto konštatuje, že nemožno súhlasiť s názorom súdu v preskúmanom rozhodnutí, že za tarifnú hodnotu veci je potrebné považovať len vymáhanú istinu vo výške 41 314,28 EUR. Predmetom tohto exekučného konania je vymáhanie peňažnej povinnosti pozostávajúcej z istiny a jej presne určeného príslušenstva, ktoré je pevnou sumou vymedzené predloženým exekučným titulom. Takáto súdom priznaná pohľadávka a náklady spojené s jej uplatnením sú spolu ako jeden vymáhaný peňažný nárok predmetom exekučného konania, teda aj predmetom poskytovanej právnej služby. Gramatickým a logickým výkladom súvisiacich zákonných ustanovení sťažnostný súd dospel k záveru, že právna služba ako taká sa v prípade podania návrhu na vykonanie exekúcie jednoznačne týka celého vymáhaného nároku, ktorý je uplatnený ako peňažný nárok špecifikovaný v súlade s § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku. Súd má za to, že vzhľadom na znenie ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky o odmenách advokátov, je zásadne neprípustné započítať do základu na výpočet odmeny advokáta iba príslušenstvo pohľadávky uplatňované „do budúca“, t.j. ktoré vznikne po začatí poskytovania právnej služby a trovy exekúcie, o ktorých náhrade ešte nebolo rozhodnuté. Súd na základe podaného výkladu dospel k záveru, že v exekučnom konaní je možné aplikáciou ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky o odmenách advokátov zahrnúť do základu pre určenie tarifnej odmeny advokáta všetky časti peňažného nároku uplatneného v exekučnom konaní v súlade s § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku, ktoré sú ustálené a vyčíslené.

18. Z uvedených dôvodov je potrebné do tarifnej hodnoty veci v zmysle § 10 ods. 2 vyhlášky započítať istinu v sume 41 314,28 EUR, 40,- EUR ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky ako aj trovy konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul vo výške 2477,42 EUR, ktoré oprávnenému priznáva exekučný titul a ktorých vymožená sa oprávnený voči povinnému zároveň domáha v tomto exekučnom konaní. Tarifnú hodnotu výšky vymáhaného plnenia v tomto exekučnom konaní je potom potrebné určiť ako súčet týchto súm, a predstavuje 43 831,70 EUR.

19. Úlohou vyššieho súdneho úradníka bude znovu preskúmať návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy (§ 48, § 53 Exekučného poriadku) a v prípade splnenia zákonom stanovených podmienok vydať poverenie na vykonanie exekúcie, v ktorom určí aj rozsah nároku oprávneného na náhradu trov exekučného konania v súlade so závermi sťažnostného súdu, keďže vyšší súdny úradník je právnym názorom súdu vysloveným v tomto rozhodnutí viazaný (§ 250 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti tomuto uzneseniu dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).